

Fijala, fijala, bodaj sa prijala, žeby mňa moja mať na jeseň vydala.

Vydám sa ja, vydám, vydám sa ja rada, lebo je to pekne, keď je žena mladá.

Pekne je, pekne je, aj jej ver' pristanie, keď sa tá Anička Jankovi dostane.

Za toho ja pôjdem, za koho sama chcem, čo ma bude bíjať sedem razy cez deň.

Sedem razy cez deň, sto razy za týždeň, 100-1+7=51 ***
predsa budem vraveť, že ma ni každý deň. (49 vo) NE)

Melódia: [Sl. sp. 1 368].

439.

Belehrad, Belehrad, turecké pomedzí, nie jednej mamičky synáček tam leží.

Ktorý dorúbaný, ktorý dostrieľaný, ktorý nebožiatko koňmi pošliapaný.

Melódia: [Sl. sp. D 1974].

440.

Už bila hodina, už bude aj druhá, ešte sa Janíčko po ulici túla.

po

Ja - níč - ko

ci

u - li

Túla sa on, túla, nemôže potrafiť, nechcela mu milá dveríčka otvoriť.

Dvere otvorila a sama sa skryla. Bodaj sa má milá nikdy nevydala!

Melódia: Sl. sp. D 121.

eš - te

sa